

Contra la preocupació, concentració

«No cal perdre el temps inventant conceptes que només apareixen quan Catalunya fa un pas decidit endavant»

Som un poble acostumat a voler i doler. Això és el que està passant ara amb alguns partits i persones a l'entorn del debat sobre el Dret a decidir. Els mateixos que fa uns anys tractàvem a la gent que ens consideràvem independentistes com a nens petits ara corren esverats a buscar noms, conceptes, fórmules substitutius. En alguns sectors hi ha un ambient com el d'un formiguer quan algú el trepitja -de fet ens l'estan-. Les formigues perden l'ordre i deixen de fer la seva tasca i de perseguir el seu objectiu, caminen desorientades buscant el nord.

Algunes formigues esverades com van no s'adonen sovint del ridícul d'algunes de les propostes que fan. No pots parlar de federalisme sense que l'altra banda et vulgui escoltar, com no pots parlar d'obrir diàleg mentre et van estomacant de valent. Aquestes conductes l'única cosa que provoquen és que a l'altra banda, on tenen el missatge és clar i nítid i on només hi cap la derrota, es freguin les mans.

Si ens ho mirem objectivament, els missatges traduïts en accions que arriben de Madrid són ben clars. Només estan disposats a acceptar la claudicació. Els pressuposts de l'Estat són una mostra amb un indecent 9'6% de la inversió total de les CCAA (quan pel nostre PIB hauria de ser sobre un 18% o per la població un 16%), i amb una reducció del 25% respecte l'any 2013. No és prou senyal?. A més són uns pressupostos que atempten contra tota lògica econòmica i tècnica, el lògic ara era invertit en les regions i sectors que et poden treure de la crisi al conjunt. Doncs ni així, com a la faula del Rei Herodes abans mato la criatura que se la quedi l'altra.

No és prou senyal la Llei Wert, que és un atac directe i sistemàtic a la llengua com mai des de franquisme?. Un atac a la llengua que no que no s'acaba a Catalunya sinó que té com a objectiu esborrar el català de l'escola arreu. Això són les mostres de diàleg que algunes formiguetes d'*statu quo* veuen?

No cal perdre el temps inventant conceptes que només apareixen quan Catalunya fa un pas decidit endavant: Tercera via, Federalisme o Confederal. No cal perquè el drama de qualsevol d'aquestes vies mortes implica una voluntat per l'altra part que no hi és. L'Espanya del PP i del PSOE des de l'any 1996 ha decidit que cal posar la marxa enrere. Acabar amb l'experiment de l'Espanya de les autonomies i de la descentralització.

Mentre aquí seguim debatent conceptes absurds i proferint cants de sirena, allà ja fa temps que estan en una sola idea la derrota, la claudicació i el que s'han cregut aquests. Per tant, deixem de preocupar-nos en buscar conceptes estèrils i concentrem-nos en saltar aquest mur anomenat Espanya.